

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 42.

13. Marca 1817.

H. Laskowski.

Wiadomości krajowe

Ze Lwowa. — Naywyższa Kancellarya nadworna, przesłała bezpośrednio W. Ignacemu Czerwińskiemu, znanemu z pisma swoich Obywatelowi, dekret następujący:

Do Urodzonego Ignacego Lubicz Czerwińskiego, Dziedzica dóbr Grzędy w Cyrkule Lwowskim.

Doniosło tu C. K. kraiove Gubernium Galicyjskie o kilkuletnich usiłowaniach Jego w wydawaniu i rozszerzaniu pism pożytecznych, przyczyniających się w przedmiotach religijnych i moralnych do oświecania mieszkańców Galicyjskich. Ceniąc Rząd z wdzięcznością tę szlachetną i zamiarom jego odpowiadającą staranność, oświadcza Mu za to naywyższe ukontentowanie w tem przekonaniu, że i nadal jeszcze przykładać się będzie do rozszerzania tego, co jest dobrem i pożytecznem.

W Wiedniu d. 9. Stycznia 1817.

(Podpisy)

Ugarte.

Widmann.

Za gorliwem staraniem Magistratu Tarnopolskiego, zebrano znowu 152 ZR. w W.W. u mieszkańców miasta Tarnopola, iako dobrowolną składkę na szkołę tamieczną.

Gmina miejska Rybnytycze, w Cyrkule Sanockim, obowiązała się na uposażenie Nauczyciela szkoły gminney, w temże miasteczku na iey żądanie utworzyć się mającey, składać corocznie po 100 ZR. w monecie taliej, iako się każdego czasu w obiegu znajdować będzie. Do podobneyże składki 100 ZR, iako też do bezpłatnego dostarczania drzewa na opał, tudzież materyałów i zapłaćenia robotników, którzy nowy dom szkolny stawiać będą, obowiązał się Dziedzic, W. Paweł Tyszkowski.

W. JX. Kazimierz Zacharski, Łacińskiego obrządku Pleban w Bliźniem, w Cyrkule Sanockim, utworzył dnia 7. Stycznia r. b. szkołę, w którym to zamiarze własnym kosztem jeden pokój wypożądzić kazał, a obowiązek uczenia młodzieży na siebie przyjął, i do tego pomocnika utrzymuje.

Tak temu zacnemu Pasterzowi, iako też i innym szlachetnym Dawcom, kazał Rząd Kraiovy za ich dobroczynne czyny ukontentowanie swoje oświadczyć, i takowe publicznie ogłosić.

W. Jan Rudnicki i małżonka iego Teressa z Rogowskich Rudnicka, Właściciele dóbr Olpin w Cyrkule Jasielskim, powodując się duchem patryotyzmu i ludzkości, ośłodził los iednego wysłużonego żołnierza tym sposobem, iż uwolnionemu od służby z C. K. pułku piechoty Barona Reiskiego kapralowi, Woyciechowi Ciąborowi, całą zagrodę z uchyleniem wszelkich powinności inwentarskich, tak dla niego samego, iako też i dla iego potomków, prawem dziedzictwa nadali, i na to formalny dokument, w księgach gruntowych dominikałnych zapisany, wydali.

C. K. Rząd kraiovy poczytuje sobie za obowiązek ten czyn szlachetny i pożyteczny, za który W. Rudnickiemu i małżonce iego podziękowanie oświadcza, publicznie ogłosić.

Na tworzący się w tym Kraiu prowincjonalny fundusz dla inwalidów wojskowych, ofiarowno znowu w Galicyi:

W Cyrkule Sanockim: Dominium Nozdrzec 50 ZR., a Dominium Pisarzowce 10 ZR.

Nadto przyrzekły Dominia Brzozow, Jasienica i Iwonicze, że kilku inwalidów przez całe ich życie utrzymywać będą.

W Cyrkule Jasielskim: Dominium Hrocanka obowiązało się 10 ZR., Gmina zaś tegoż samego nazwiska 5 ZR., razem więc 15 ZR. corocznie, przez trzy po sobie następujące lata, od miesiąca Maia r. z. począwszy, składać.

Te patryotyczne ofiary podaie Rząd kraiovy niniejszem do publiczney wiadomości.

Z Wiednia d. 28. Lutego. — Książę Metternich, Minister Stannu, Konferencyi i Spraw zagranicznych, doniósł N. Panu, iż d. 12. Lutego r. b. dla godnego obchodzenia rocznicy urodzin J. C. K. Mości, utworzyło się ze wszystkich klas mieszkańców tutejszych Towarzy-

stwo dla wspierania nieszczęśliwych tutejszych, których liczba pomnożyła się z przyczyny teraźniejszych, bardzo ciężkich czasów. Gdy Towarzystwo zawiązało się w nadziei otrzymania protekcyi monarchicznej, przeto raczył N. P. Pan przesłać Księciu Metternichowi następującą najłaskawszą uchwałę:

„Nie tylko, że zezwalam z ukontentowaniem na proszoną przez WCPana w imieniu „Towarzystwa protekcyę, lecz nakazuję oraz „Władzom krajowym, aby we wszystkich, do „zakresu ich działania należących wypadkach, „dawały mu albo na żądanie, lub też z własnego popędu pomoc. Uwiadomisz WCPan Towarzystwo o tej Mojej uchwale, i doniesiesz „mu, że Ja Pierwszy do subskrypcyi należę „zamyslam.“

Franciszek.

Wiadomości zagraniczne.

Włochy.

Poselstwo Królewsko-Hannowerskiego Poselstwa w Rzymie, Rada nadworny P. Leist, jest jednym z najgruntowniejszych Publicystów Niemieckich, a następcą sławnego Puttnera, Professora prawa Niemieckiego w Getyndze, później zaś następcą Jana Müllera, jenerałego Dyrektora oświecenia publicznego w byłem Królestwie Westfalskiem. Rada Kaestner z Hannoveru, jest Sekretarzem pomienionego poselstwa. Ma ono rozwiązać to ważne zagadnienie: jakim sposobem sprawy wyznawców religii Katolickiej z Rządem Niemiecko-Protestanckim, za pośrednictwem Dworu Papieżkiego naydogodniej urządzeni być mogą.

W Bolonii oprowadzano w kaydanach po ulicach kilka osób, z domu roboty odprawionych, które z pieców gminnych gwałtownym sposobem chleb pozabierały, a potem posłano je na galery do Ankonu.

Dnia 2go Lutego odprawiły się w klasztorze PP. Urszulanek w Parmie obłoczyny córki Hrabiego Kaletana Nasallego, która imię Maryi Ludwiki Ignacyi przybrała. Nayaśniejsza Książna Parmy była na tej uroczystości obecną, i włożyła na nowicyszkę welon zakonny.

Wielka Brytania.

Lord Castlereagh miał dnia 7. Lutego w Izbie Niższej długą mowę, w której przekładał wydatki potrzebne na rok na-

stępujący, i wyłuszczył, jakie mają być wprowadzone redukcye. Doniósł, iż Ministrowie chcą tego roku zmniejszyć wojsko z 99,000 na 81,000, to jest 5,000 w Kraju, a 13,000 w osadach; oszczędzi się tym sposobem 1,334,000 funt. szterl. (13,340,000 Złot. Ren.) Potęga morska ma być podobnie zmniejszona z 33,000 na 19,000 ludzi, na czem Skarb zyska 3,717,000 funtów szterlingów. Wyraził daley, iż Urzędnicy krajowi gotowi są także uczynić znaczne ofiary z pensyi swoich. Wspominał także, iż po tak długiej wojnie niepodobna było zmniejszyć od razu podatków, że na samej liście cywilney oszczędzi się rocznie 209,000 funt. szterl., i że Książę Rejent w terażniejszych okolicznościach postanowił 50,000 funt. szt. (500,000 Zł. Ren.) poświęcić dla publicznego dobra, a więcej ofiarować nie może, bo hojność jego żadnego dla Kraju nie przyniosłaby pożytku, a byłaby nawet szkodliwą dla Korony, gdyby Naród musiał płacić iako zaległość to, co wziął iako dobrodziejstwo. — Po niejakich sporach, postanowiono większością 210 głosów przeciwko 117 wyznaczyć Kommissyę do rozpoznania: w czymby można wprowadzić oszczędność, bez zaszkodzenia służbie krajowej.

Gdy na sessyi Izby Niższej dnia 11. Lutego Lord Castlereagh wniósł, aby wyznaczony został Wydział do roztrząśnienia stanu Skarbu i oszczędności, P. Tierney oświadczył, iż na opędzenie wydatków krajowych trzeba będzie przynajmniej 3 miliony funt. szterl. pożyczć. Co się tycze odstąpienia pewnych części dochodów przez Ministrów, późno Izba takowe doniesienie odbiera. Nie słychać, ażeby kto z posiadających nieczynne urzędy, odstąpił swojej płacy.

Na sessyi Izby Niższej d. 14. Lutego, Lord Cochrane podał prośbę kilkunastu osób w Hampshiru, które zwołał w okolicy Portsmouthu.

Lord Castlereagh doniósł, iż Lord Camden, jenerały Kassyer Skarbu, odstępuje 10,000 funt. szterl. z swojej płacy dla Kraju, i przestaie rocznie na 2,500 funtów szterlingów.

Trudniła się ptem Izba rozmaitemi podanemi prośbami. Niektórzy stronnicy Oppozycji, iako to, PP. Wyane i Brougham uczynili wzmiankę o błędach historycznych, iako się w nich znajdują. Oświadczyli, iż Lud własni iego naczelnicy oszukują; iż podpisuje prośby, które nie tylko fałszywe, ale nawet nierozsądne myśli obeymują; czyni zaś to jedynie w uczuciu biedy swojej, i z chęci

chłogo tej zaradzenia; domaga się opieki i pomocy od Parlamentu, a reszta osnowy prosby bynajmniej go nie obchodzi. P. Brougham zapewnił, iż jest prawdziwym przyjacielem Ludu, i dla tego podał przystane na jego ręce prosby, od których blisko 6 funt. szterl. na poczcie zapłacił. Prawie 500,000 ludzi podpisało te podania, wystawiające obraz ich nędzy i obejmujące prosby o ulgę. „Potrzeba zatem (rzekł) wnosić, iż rzeczywista bieda jest prawdziwą przyczyną poruszeń Ludu, który domagając się oszczędności i niejakiej odmiany, ma prawo, aby go wysłuchano. Z mojej strony szczerze tego pragnę, bo inaczej mogłoby być za późno; należy wyrwać Lud z rąk ludzi, którzy go zdradzają i mogą pograć w przepaść sto razy większych nieszczęść, jakie teraz ponosi!” (Mowa ta dowodzi, jak strona Oppozycyjna spuszcza z tonu. Toż samo spostrzec można w pismach publicznych rzeczony strony.)

P. Francis Burdett mówił o haniebnej powolności dla Ministrów, zepsuciu Izby i potrzebie odmiany; lecz Mowca Izby przywołał go do porządku; powstał potem P. Burdett na nową modlitwę kościelną za ocalenie życia Xięcia Rejenta, która do tronu Wszechmocnego Boga zanosi fałsz, twierdząc: iż zbrodniczą i zdradziecką napasć na Xięcia Rejenta popełniono. Tak nierozsądne zaprzeczenie oczywistego czynu, skłoniło wszystkich Członków Izby do zawołania: Słuchajcie! Słuchajcie! Niezmieszal się tem P. Burdett i w dalszym głosie oświadczył, iż raczy takowe twierdzenie jest zbrodniczą zniewagą Narodu; zdaie się bowiem, iż szaleństwo cały Naród ogarnęło. Powstały jeszcze większe okrzyki: Słuchajcie! Słuchajcie! a rozgniewany P. Burdett umilkł i usiadł.

Lord Lascelles podał ważną prośbę rękodzielników w fabrykach wełnianych Yorkshiru, skarżących się na używanie zbyt licznych machin. Lord Castlereagh oświadczył się za tą prośbą.

Badają pilnie osoby, dla zbrodni politycznych dnia 9. Lutego aresztowane. Evans oyciec, m. eno się gniewa, że go wiedney klasie i Prestonem, Hunttem z współpracownikami chcą łączyć. — Podczas zgromadzenia Ludu na polu Spasfieldskiem, dnia 10go Lutego, popisywali się na temże samem polu w stronie wieśey ku północy leżacey, szernierze na kulaki; byli nimi pewien Żyd, imieniem Izrael, i pewien Coulthaud. Zakład szedł o 5 gwineów, a po upłynieniu 10sta minut, Żyd został zwyciężca.

Królestwo Polskie.

Dziennik Praw zawiera następujące postanowienie rządowe:

W Imieniu Najjaśniejszego
A l e x a n d r a I.
Cesarza Wszech Rosyji, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W rozwińcieniu dalszem postanowienia naszego z dnia 21. Maia 1816go r. względem zapewnienia Warszawie korzyści miasta składowego, na przełożenie Kommissyi rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, postanowiliśmy i stanowimy:

Tytuł I.

Zasady ogólne.

Artykuł 1. Miasto Warszawa mieć będzie corocznie dwa Jarmarki walne, pierwszy w Maiu w drugi Poniedziałek po S. Jakobie, drugi w Listopadzie w pierwszy Poniedziałek po Wszystkich Świętych, przeto Jarmark postanowieniem naszym poprzedniem na dzień 15ty Czerwca oznaczony, ustaie.

Art. 2. Każdy z tych Jarmarków trwać ma 3 tygodnie, z których pierwszy, wstępnym, drugi właściwym targowym, trzeci tygodniem wypłat zwać się będzie.

Art. 3. Wszyscy, produkta, towary, płody fabryczne, rękodzielne i rzemieślnicze tak krajowe, jak zagraniczne, na te Jarmarki się rowadzający, lub wyprowadzający, używać mają swobodnie niżej wyszczególnionych.

Art. 4. Prawa i zwyczaje, i kie za granicą na Jarmarkach walnych, handlującym służą, na mniejszych Jarmarkach zachowanymi być mają.

Art. 5. Wymiar sprawiedliwości i niezawinny i pewny, obmyślony został podczas Jarmarków w sporach między handlującymi, stosownie do osnowy Tytułu Vgo.

Art. 6. Przeznaczamy Deputacyę główną jarmarczną złożoną: 1mo. Z Prezydenta Muncypalności i Policji Miasta Stołecznego Warszawy. 2do. Z Kommissarza Skarbowego, Członka miejscowej Kommissyi Woiewódzkiej. 3tio. Z Asse-sora prawnego. 4to. Z dwóch Rucpów znaczniejszych miejscowych, zasada-ających z głosem doradczym.

Art. 7. Deputacya ta pod kierunkiem Kommissyi rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji zostawać ma, i czynność swoją niezwłocznie rozpocznie. Naradza się ciągle i przedsiębierze wszelkie przygotowawcze środki do zaprowadzenia tych Jarmarków, i do zapewnienia wygody dla handlujących.

W przedmiotach dotyczących się osadzenia Urzędu celnego jarmarcznego i popierania dochodów skarbowych, Deputacya ta, wprost do Kommissyi Przychodów i Skarbu udawać się będzie. Obie wie zaś Kommissye za wzajemnem porozumieniem się działać mają.

Art. 8. Członki i Oficjalsi do Urzędu celnego jarmarcznego na iczy przedstawienie mianowani będą, na których dobierać ma ludzi zalecających się obyczajnem i grzecznem obyczajem, znajomością rzeczy i języków.

Art. 9. W ciągu Jarmarku każdego, Deputacya ta: a.) ułatwia szybko, i bez dalszego odwoływania się, przedmioty wszystkie Administracyjne, Policyjne, Skarbowe, Jarmarku dotyczące, w takich przypadkach, gdzieby zwłokę za szkodliwą osądziła; b.) czuwa nad postępowaniem Urzędu celnego jarmarcznego, któremu w tym celu instrukcyę przepisze; c.) przestrzega, aby Kupców zagranicznych nie trudziło o mniej znaczne skarbowe uchybienia; d.) w ogólności wszelkiemi sposobami starać się będzie działać niom handlowym łatwość i wolność potrzebną upewnić.

Art. 10. Ważniejsze uchybienia celne, po rozpoznaniu i wniesieniu z aktami przez Assessora prawnego, Deputacya rozstrzygać będzie. Stronie zaś, któraby na iczy uznaniu przestać nie chciała, służyć ma odwołanie się do Kommissyi rządowej Przychodów i Skarbu, lub do właściwego Sądu.

Tytuł II.

O sprowadzeniu Towarów na skład lub Jarmarku walne.

Oddział I.

O składach i okręgach Jarmarkowych.

Art. 11. Gmach Marywil zwany, z wszystkimi zabudowaniami do onego należącemi, między ulicami Senatorską, Wierzbową, Trębką i nową Senatorską, przeznaczamy wyłącznie na użytek Jarmarkowy; tym celem urządzone tam będą: a.) Składy skarbowe. b.) Sklepy, mieszkania, składy i budy, do nałęcia dla Kupców obcych przybawiających na Jarmarku, inne dogodności. c.) Mieścić się w nim będzie podczas walnych Jarmarków Deputacya z Urzędem celnym jarmarcznym, kasa i ekspedycjami wszelkiemi do onegoż należącemi. d.) Dla bezpieczeństwa towarów na składach będących, ustanowieni zostaną tamże stróże z fanłuszów miejscowych płatni. e.) Deputacya jarmarczna oznaczy ceny pomierne od składów, sklepów, bud i mieszkań, ażeby Kupcy przybywający ciężeni nie byli. f.) Okrąg ten cały od wszelkiej konsystencji wojskowej ma być wolny.

Art. 12. Komora wodna do przybijania statków i szybkiej ekspedycyi ma być dogodnie urządzona. Przynięte wystawione będą składy bezpieczne na produkta i towary wodą idące. Ten plac służyć będzie za drugi okrąg jarmarkowy.

Art. 13. W celu przywiedzenia do skutków Art. 11 i 12, Kommissye rządowe Spraw Wewnętrznych i Policji, tudzież Przychodów i Skarbu, plany stosowne niezwłocznie przedstawiać nam do zatwierdzenia. Obadwa okręgi jarmarczne od przemocy mają być obwarowane.
(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rossya.

W gazecie le Conservateur Impartial, z Petersburga pod dniem 8. (20.) Lutego, czytamy co następuje: „Obwieszczenie Kommissyi umorzenia długów, które w różnych gazetach umieszczone było, naleyście zostało przyjęte. Wiadomo, że w roku 1812, Rząd Rosyjski utworzył pożyczkę 20,000,000 rubli, na które Kommissya umorzenia długów wydała obligi z obowiązkiem w siedm lat opłaty, to jest: dnia 15. Lipca 1817.”

„Pomimo zniszczeń i kosztów ogromnych na wojnę, którą Rossya prowadzić była przynuszona, nie tylko procenta, w roku 1812, epoce niazdu nieprzyacielskiego, regularnie były opłacane, ale też opłacane były z góry w przeciągu lat kilku. Taż Kommissya umorzenia długów uwiadamia teraz, że właściciele iczy obligów mogą, od dnia 15. Lutego roku teraźniejszego przychodzić dla otrzymania opłaty, w złocie lub srebrze, kapitału i procentów, aż do dnia opłaty.”

„Pomimo ufności, na którą Rossya w różnych czasach tak zasłużyła, wierzyciele Stanu nie mogą sobie obiecywać wypłaty przed terminem. Podobne działanie wyświeca zarówno prawości Rządu, Administracyę jego finansów i niewyrachowane źródła tego wielkiego Państwa.”

Do gazety Kuryera Litewskiego załączoną jest mowa Ignacego Jacewicza, Marszałka Powiatu Telszewskiego, miana na posiedzeniu Zgromadzenia szlacheckiego Gubernii Wileńskiej, odprawionem d. 31. Stycznia (12. Lutego), w której ten Obywatel proponował: aby nie nakładać na włościan poborów potrzebnych na utrzymanie Sądów szlacheckich, Składu Deputacyi wywodów szlacheckich, Marszałków i Sądów granicznych z ich Rucelaryami; lecz, aby zamiast tego nałożyć podatki na zbytki i marnotrawstwo stanu szlacheckiego.